



ఒకనాడు ఒక వడ్రంగి, ఒక కమ్మరి వాదించుకున్నారు.

"నేను నీకంటే నేర్పరిని?" అన్నాడు వడ్రంగి.

"అదేమన్నమాట? నేను నీకంటే ఎన్నో రెట్లు నేర్పరిని," అన్నాడు కమ్మరి.

ఈవిధంగా వాళ్లు ఎంతసేపు వాదించు కుని కూడా ఎటూ తేల్చుకోలేకపోయినారు. అందువేత వాళ్లు రాజుగారి నడిగి ఎవరు నేర్పరి అయినదీ తేల్చుకుందామను కున్నారు.

రాజు వారిద్దరినీ చూసి, "ఏం పనిమీద వచ్చారు?" అని అడిగాడు.

వడ్రంగి ఈవిధంగా చెప్పాడు: "అయ్యా, నేను వడ్రంగిని. నా పనితనంతో ఎన్నో చిత్ర

విచిత్రమైన వస్తువులు తయారుచేసి ఉన్నాను. కాని ఈ కమ్మరి నాకన్న తాను ఎక్కువ నేర్పరితనం గలవాణ్ణి వాదిస్తున్నాడు."

"నా పనితనం చూసినవాళ్ళంతా నన్ను వెయ్యివేళ్ళ పాగడుతున్నారు. అయినా ఈ వడ్రంగి నాకన్న తెలివిగలవాణ్ణి అంటు న్నాడు," అన్నాడు కమ్మరి.

"మహారాజా, మా ఇద్దరిలోనూ ఎవరి పనితనం గొప్పదో తమరే తేల్చాలి!" అని ఇద్దరూ రాజును పేడుకున్నారు.

తిర్చు ఎలా చెప్పాలో రాజుకు తోచలేదు. "మీ ఇద్దరి పనితనమూ మేము చూడలేదు. అలాటప్పుడు మీ ఇద్దరిలో ఎవరు నిష్ఠానిలో ఎలా తేల్చటం? మీరిద్దరూ వెళ్ళి చెరొక



సముద్రంలో తేలిపోతుంది," అన్నాడు కమ్మరి. ఈమాట వినేసరికి రాజుకు నవ్వొచ్చింది. కమ్మరి పట్టిమూడుడనీ, అవివేకంగా ప్రగల్భాలు పలుకుతున్నాడనీ ఆయన అనుకున్నాడు. ఆయన తన మనుమలతో, "ఈ చేపను సముద్రంలో ఉంచి దీనిపైన లక్ష బస్తాల ధాన్యం పెట్టి ఇది తేలిపోతుందేమో చూడండి," అన్నాడు.

రాజభటులు ఆ చేపను సముద్రంలో ఉంచి, దానిపైన ఒక లక్ష ధాన్యంబస్తాలు ఎక్కించారు. చిత్రంగా ఆ ఇనపచేప సముద్రంమీద ఉడుతూ కదిలింది.

రాజు కమ్మరి నేర్పరితనాన్ని ఎంతో మెచ్చుకుని అతన్ని తన నగరంలో ఒక వీధికి పెద్దగా నియమించాడు.

ఈలోపల వడ్రంగి కొయ్యతో ఒక గుర్రాన్ని చేసి పట్టుకొచ్చాడు. దాన్ని చూడగానే రాజుకు నిరుత్సాహం కలిగింది.

"ఇదేమిటి? చిన్నపిల్లలు అడుకునే పస్తుపు చేసి తెచ్చావు. దీన్ని కమ్మరి చేసిన ఇనప చేపతో పోటి పెడదామనేనా నీ ఉద్దేశం?" అని రాజు వడ్రంగిని అడిగాడు.

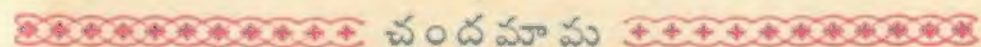
"మహారాజా, రెంటికి పోలిక ఏమిటి? దీనిముందు ఆ ఇనపచేప ఏపొటిది? ఈ పరసగా ఉన్న ఇరవైఆరు మరలా చిత్రగిం

పస్తుపూ తయారు చేసి పది రోజులలో తిరిగిరండి. మీరు తయారు చేసిన పస్తుపులను పరీక్షించి, మీలో ఎవరి పనితనం హెచ్చో నిర్ణయిస్తాము!" అన్నాడాయన.

వడ్రంగి, కమ్మరి రాజుగారి వద్ద సెలవు తీసుకుని తమతమ ఇళ్లకు వెళ్ళిపోయి పని ప్రారంభించారు. వదోరోజున కమ్మరి ఒక ఇనప చేపను తయారుచేసి తెచ్చి రాజుగారికి సమర్పించాడు.

"ఇది ఎందుకు పనికివస్తుంది?" అని రాజు అడిగాడు.

"ఈ చేపమీద ఒకలక్ష ధాన్యపు బస్తాలు వేసినప్పటికీ నీటిలో ముణగకుండా





చండి. ఏటిలో మొదటిది వదులు చేసే చాలు గుర్రం గాలిలోకి ఎగురుతుంది. ఆ తరవాత ఒక్కొక్క మరే వదులు చేసిన కొద్దీ గుర్రం వేగం హెచ్చిపోతుంది. అన్ని మరలా వదులుచేస్తే అది వాయువేగాన్ని మించి ఎగురుతుంది. దీన్ని ఎక్కినవాళ్ళు అకాశంలో సంచరించటమే గాక అతి సులువుగా ప్రపంచమంతా చుట్టి రావచ్చు!” అన్నాడు వడ్రంగి.

వడ్రంగి ఈ మాటలు అంటుండగా రాజుగారి అభయకొడుకు అక్కడికి వచ్చాడు. ఎగిరే గుర్రమన్న మాట వింటేనే వాడికి ఎక్కడ లేని ఉత్సాహమూ పుట్టుకొచ్చింది. అకాశంలో ఎగురుతూ కిందికి చూస్తే ప్రపంచం కనిపించటం ఎంత సరదాగా ఉంటుందోగదా అనుకున్నాడు వాడు. ఆ గుర్రంమీద ఎక్కి ఒక్క షికారు తిరిగిరావటానికి అనుమతి ఇవ్వమని వాడు తండ్రిని ఐతిమాలాడు.

“ఇంకా నయం! అసలది ఎగురుతుందే లేదే ఎవరు చూశారు? ఒకవేళ ఎగిరినట్టు ఎగిరి కిందపడిపోతే ఏంగాను?” అని రాజు కొడుకును మందలించాడు.

వడ్రంగి రాజుగారి మాటకు అడ్డు వచ్చి, “మహారాజా, మీకు అలాటి అపొహ వద్దనే



వద్దు. ఏ పరిస్థితిలోనూ ఈ గుర్రం కింద పడి ప్రమాదం జరగదు,” అన్నాడు.

రాజకుమారుడు తండ్రి దగ్గర మారాం చెయ్యటం మానలేదు. తండ్రికి వాడంటే గారాబం, అందువేత వాడి మాట తిసెయ్యలేక చివరకు ఒప్పుకున్నాడు. ఆయన రాజకుమారుడితో, “మరీ వేగంగా వెళ్ళకు సుమా. ఒక్క మర మాత్రమే వదులు చెయ్యి,” అన్నాడు.

రాజకుమారుడు అందుకు ఒప్పుకుని కొయ్యగుర్రం ఎక్కి మొదటి మర వదులు చేశాడు. నిజంగానే గుర్రం గాలిలోకి ఎగిరింది. రాజకుమారుడు కిందికి చూస్తే





కొండలూ, నదులూ, చెట్లూ, మనుషులూ, నగరాలూ కనిపించాయి. వాడికి ఎక్కడ లేని ఉత్సాహమూ వచ్చింది. వాడు పరసగా ఇరవైఅరు మరలూ వదులుచేశాడు. కొయ్య గుర్రం అంతులేని వేగంతో పోసాగింది.

అలా చాలాసేపు అకాశంలో ప్రయాణించి నాక రాజకుమారుడికి అకలి వేసింది. అదృష్టవశాత్తూ వాడికి సమీపంలోనే ఒక నగరం కనబడింది. వాడు మరలన్ని పరసగా విగించాడు. గుర్రం వేగం క్రమంగా తగ్గింది. అది పకిలాగా దిగివచ్చి నేలపై వారింది. వాడు సుష్టుగా భోజనంచేసి ఒక సత్రంలో ఐన ఏర్పాటుచేసుకున్నాడు.

ఆ రోజు వాడు చేసిన ప్రయాణం వాడి కెంతో సంతృప్తి నిచ్చింది. ఏమంటే, వాడు కొద్దిసేపల్లానే ఎక్కడో ఉన్న నగరాన్ని, ఎన్నడూ చూడనిదాన్ని కొయ్యగుర్రం సహాయంతో చేరుకోగలిగాడు.

ఆ రాత్రి నిద్రపోయి మర్నాడు ఉదయమే నగరం చూడటానికి ఐయలు దేరాడు. రెండు పిథులు దాటేసరికల్లా ఒక చోటు వచ్చింది. అక్కడ ఐనం నిలబడి తలలెత్తి శూన్యాకాశంలోకి చూస్తున్నారు. అకాశంలో ఏమీ లేదు. "ఏళ్ళు ఎందుకిలా చూస్తున్నారా?" అనుకుని వాడు వారిని సమీపించి, ఒకణ్ణి పలికరించి,





"మీరంతా ఆ కాశంలో ఏమిటి చూస్తున్నారు?" అని అడిగాడు.

ఆ మనిషి రాజకుమారుణ్ణి ఎగాదిగా చూసి పరదేశి అని గ్రహించి ఈ విధంగా చెప్పాడు: "మా రాజుగారి కొక కుమార్తె ఉన్నది. ఆమె జగదేకసుందరి. ప్రపంచంలో ఎక్కడా అంత అందగత్తె ఉండబోదు. ఆ కూతురంటే రాజుగారికి వంచప్రాణాలున్నా. ఆమెను ఇతరులు కళ్లతో చూసినా ఆయన సహించలేదు. ఆమె రాజభవనంలో ఉండినంతకాలమూ ఆయనకు 'కొంచెం కూడా మనక్కాంతి లేకపోయింది. అందుచేత ఆయన ఆమెకోసం ముప్పైమీద ఒక గగన

సాధం కట్టించి, అందులో ఆమెను ఒక్క తెనూ ఉంచాడు రోజూ కాలక్యక్యాలు పూర్తి కాగానే ఆయన గగన సాధానికి వెళ్లి ఆమెను చూసి తిరిగి వస్తూంటాడు. ఇవాళ ఆయన వెళ్ళి కొంతసేపయింది. ఆయన రాకకోసం మేమందరమూ ఎదురుచూస్తున్నాం."

రాజకుమారుడికి ఇదంతా వట్టి కట్టుకథలాగా కనిపించింది. "ముప్పైల మీద ఇల్లు కట్టటం నిలా సాధ్యమవుతుంది?" అని వాడు అడిగాడు.

"అది ఒక సిద్ధుడు తన మహిమచేత నిర్మించాడు. ఒక్క రాజుగారు మాత్రమే అక్కడికి వెళ్ళి రాగలరు," అన్నాడు అవ





అనుకున్నది. కాని అమె కొత్తవాణ్ణి చూసి తన తండ్రి కాదని గ్రహించి, అవచ్చినవాడు ఎవరో దేవత అయి ఉంటాడనుకున్నది. ఎందుకంటే మామూలు మానవులెవరూ ఆ భవనం చేరలేరు. అతనికి స్వాగతం చెప్పి ఉద్దేశంతో అమె తన అననంమీది నుంచి లేచి నిలబడింది.

రాజకుమారుడు తన కళ్లను తానే నమ్మ లేకపోయాడు. ఎందుకంటే రాజకుమార్తె నిజంగా అపురూప నుందరే. అతనిలో ప్రేమ పొంగి పొర్లింది. "అహ, ఇటువంటిది నాకు భార్య అయితే నాకింకేం కావాలి?" అనుకున్నాడు వాడు.

రాజకుమార్తెకు కూడా రాజకుమారుడి పైన ప్రేమ పుట్టుకొచ్చింది. "మా నాన్న నన్ను ఇక్కడ నిర్బంధంలో ఉంచటం మూలంగా నేను ఎవరినీ చూడలేకుండా ఉన్నానుగదా. ఇలాటి యువకుడు నన్ను ప్రేమించేటట్టుయితే ఇంక నాకు కావలసినదేమిటి?" అని అమె అనుకున్నది.

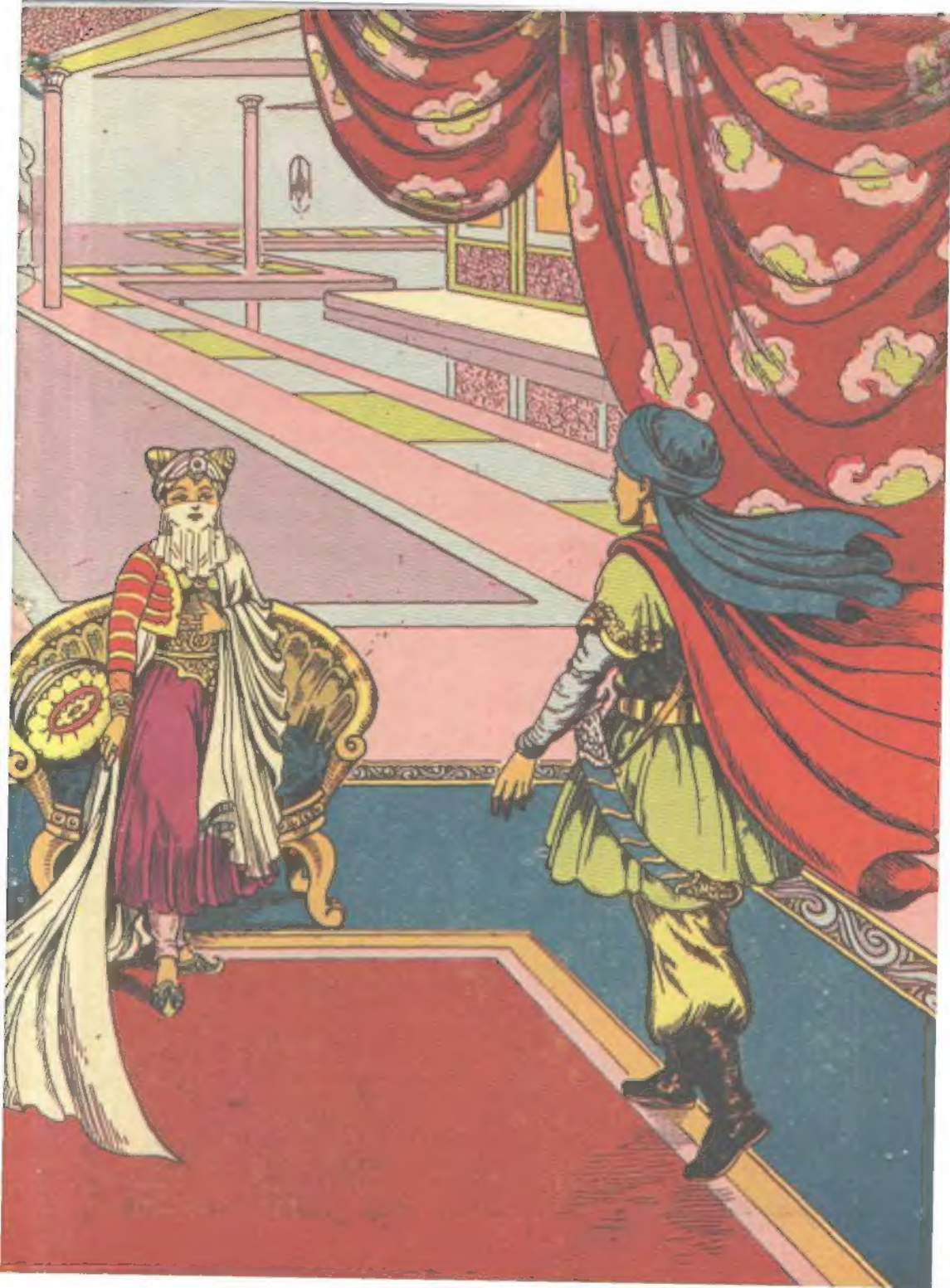
ఇద్దరూ ఒకరి మనసులోకరు అతి సులువుగా అర్థంచేసుకుని గాంధర్వ వివాహం చేసుకున్నారు. రాజకుమారుడు ఆ రాత్రి గగన సౌధంలో గడిచి, తెల్లవారుగట్ట తన కొయ్యగుర్రంమీద సత్రానికి తిరిగి వచ్చేవాడు.

తలి మనిషి. ఈ వింత విషయం రాజకుమారుడి మనసును ఆ రోజుల్లా వేధించింది. ఆ గగన సౌధం సంగతి ఏమిటో తెల్పుకోవాలనే ఉద్దేశంతో వాడు ఆ రాత్రి బాగా చీకటి పడ్డాక తన కొయ్యగుర్రం ఎక్కి ఆకాశంలోకి ఎగిరాడు.

కొంత ఎత్తు ఎగిరేసరికి నిజంగానే గగన సౌధం కనిపించింది. వాడు తన గుర్రాన్ని ఆ భవనం దగ్గరికి తీసుకుపోయి ద్వారంవద్ద దాన్ని నిలిపి, దిగి, లోపల ప్రవేశించాడు.

లోపలికి ఎవరో వస్తున్న అలికిడి విని రాజకుమార్తె తన తండ్రి వచ్చాడుకాబోలు







అతను వెళ్ళిన కొద్దిసేపటికి రాజు ఎప్పటిలాగే తన కుమార్తెను చూడవచ్చాడు. లోపలికి అడుగు పెడుతూనే ఆయనకు, ఎవరో పరాయివాళ్లు అక్కడికి వచ్చినట్టు అనుమానం తగిలింది. దానికి తోడు రాజు కుమార్తె మామూలుకన్న హెచ్చు ఉత్సాహంలో ఉన్నట్టు కనబడింది.

ఇది చూసి రాజుకు భరించరాని బాధ పుట్టుకొచ్చింది. ఆయన కూతురితో ఏమీ అనకుండా తన భవనానికి తిరిగివచ్చి, "గగన సౌధంలోకి ఎవరు వచ్చి ఉంటారు? ఎలా వచ్చి ఉంటారు?" అని తీవ్రంగా అలోచించసాగాడు.

రాజుగారు విచారంలో ఉండటం గమనించి మంత్రిలు ఆయన విచారానికి కారణమేమిటని అడిగారు. ఆయన వారితో తన అనుమానం గురించి చెప్పి, "నేను తప్ప మరెవరూ అక్కడికి పోలేరుగదా! గడిచిన రాత్రి అక్కడికి వచ్చిన మనిషి ఎవరో వాణ్ణి

ఎలా పట్టుకోవటమో కాస్త ఆలోచించి చెప్పండి!" అని అడిగాడు.

"మనవద్ద నలుగురు మహాయోధులున్నారు. మీరు వారిని గగన సౌధానికి తీసుకుపోయి ఈ రాత్రి ఆ భవనం నాలుగు మూలలా కావలా ఉంచండి. రాత్రివేళ నిజంగా ఎవరన్నా అక్కడికి వచ్చేపక్షంలో వాళ్లు తప్పక వాణ్ణి పట్టుకుంటారు!" అన్నారు మంత్రిలు.

"భేష్, ఈ ఆలోచన దివ్యంగావుంది," అని రాజు ఆ సాయంకాలం నలుగురు యోధులనూ గగన సౌధానికి నాలుగు మూలలా కావలా ఉంచి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు.

కాని ఈ యెత్తు పొరలేదు, ఆ మహాయోధులు కావలా కాస్తూనే నిద్రపోయారు. రాజకుమారుడు ఆ రాత్రి గగన సౌధానికి రానేవచ్చాడు. రాత్రంతా రాజకుమార్తెతో గడిచి తెల్లవారుఝామున వెళ్ళిపోయాడు.

—(ఇంకా వుంది)





2

మర్నాడు రాజు గగన సాధానికి వెళ్లి చూసే సరికి, గడిచిన రాత్రి మళ్ళీ ఎవరో అక్కడికి వచ్చి వెళ్ళారనీ, తన యోధులు ఆ మనిషిని పట్టుకోలేకపోయారనీ స్పష్టమయింది. రాజుకు కోపంతో నోట మాట రాలేదు.

ఈరోజుల ఈ వృత్తాంతం నగరమంతా పాకింది. "విన్నావా? రాజుగారు గగన సాధంలో దాచి ఉంచిన రాజకుమార్తె దగ్గిరికి ప్రతిరోజూ ఎవరో వచ్చి పోతున్నాడట! ఎంత అవభాతి!" అని పోలీసు ఒకరితో ఒకరు చెప్పకో నారంభించారు. రాజుగారికి ఏటిలోకి వెళ్లడానిక్కూడా మొహం చెల్లలేదు.

ఆయన తన మంత్రులలో చురుకైనవాణ్ణి విలిపించి, "అమ్మాయిగ్గిరికి ఎచ్చిపోతున్న

ఆ దుర్మార్గుణ్ణి పట్టుకోవడానికి ఏదైనా ఉపాయం ఆలోచించు," అని అడిగాడు.

"మహారాజా, గగన సాధం అంతటా, అక్కడి సామగ్రిమీదా రంగు చల్లించండి. ఆ సాధంలోకి ఎవడైనా వచ్చి క్షిణంసేపు కూర్చున్నప్పుటికీ వాడి బట్టలకు రంగు అంటుకుంది. అ తరవాత మనం నగర మంతా ఘూలించి ఆ దుర్మార్గుణ్ణి సులువుగా పట్టుకోవచ్చు," అని మంత్రి రాజుకు ఉపాయం చెప్పాడు.

ఈ ఉపాయం రాజుకు నచ్చింది. ఆ సాయంకాలం ఆయన గగన సాధానికి వెళ్లి అక్కడ ఉండే కుర్చీలమీదా, మంచాల మీదా, అంతటా రంగు చల్లాడు.

ని. మాదవరావు



ఎప్పటిలాగే రాజకుమారుడు ఆ రాత్రి గగన సాధానికి వచ్చి తెల్లవార్లు రాజకుమార్తెతో గడిపాడు. తెల్లవారటో తూండగా కొయ్యగుర్రంమీద నగరానికి దిగివస్తూ తన దుస్తులనిండా రంగు ఉండటం గమనించాడు. వెంటనే వాడు వాటిని ఊడదీసి కింద పారేశాడు. ఆ దుస్తులనిండా ముత్యాలూ రత్నాలూ కుట్టి ఉన్నప్పటికీ వాడు లక్ష్మి పెట్టలేదు.

రాజకుమారుడు దిగిన నగరంలో ఒక పెద్ద వృద్ధుడు ఉండేవాడు. వాడు రోజూ చీకటి తోనే లేచి అందరినీ ఉదయపు ప్రార్థనలకు లేవగొట్టతూ ఉండేవాడు. వాడు అలవాటు



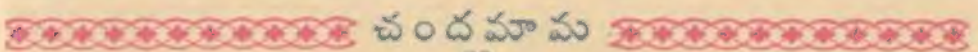
ప్రకారం తెల్లవారుయూమున వీధులవెంబడి తిరుగుతూ ఉండగా పైనుంచి విచిత్ర దుస్తులు పడటం కనిపించింది.

వాడు ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో వాటిని ఎత్తిచూసి చాలా మేలైన దుస్తులని గ్రహించి ఎంతో ఆనందం పొందాడు.

"నిశ్చయంగా భగవంతుడే నాకోసం వీటిని పడవేసి ఉంటాడు. బుద్ధురిగినప్పటి నుంచి ఆ భగవంతుడి సేవలోనేగదా నేను కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నాను; అందుకని అయినకు నాపై ఆ సుగ్రహం కలిగి ఉంటుంది!" అనుకున్నాడా వృద్ధుడు. వాడు వాటిని పట్టుకుని ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు.

రోజూ సాయంకాలంవేళ నగర ప్రజలందరూ దేవాలయానికి వస్తారు. పెద్ద వృద్ధుడు తనకు రానున్న కష్టాన్ని కొంచెం కూడా తెలుసుకోలేక, భగవంతుడు తనకు ప్రసాదించిన దుస్తులు ధరించి, అందరిలాగే తానుకూడా దేవాలయానికి వెళ్ళాడు.

ఎవరి బట్టలకు రంగు అంటిందో అని చూస్తూ రాజభటులు అక్కడే తారట్లాడు తున్నారు. వాళ్ళ కళ్ళు ఈ వృద్ధుడిపై పడ్డాయి. వాడు తనమానాన తాను దైవ ధ్యానం చేసుకుంటున్నాడు. వాడి బట్టలకు అంటిన రంగు గమనించి రాజభటులు వాణ్ణి



దగ్గరికి తాక్కుపోయారు.

అని అడిగాడు.

అన్నాడు వృద్ధుడు.

ఈ రోజున వాడికి అది జరిగింది.

చందమామ పూసలు పూసింది.



అది చూడటం చాలా ముఖ్యమైనది.

కాదని వారు అనుకున్నారు.

చందమామ పూసలు పూసింది.





ఇక్కడ రాజుగారు తనకారంగా
కుమార్తెకు పెళ్ళి ప్రయత్నాలు చేస్తుంటే,
చూస్తున్న రాజకుమారుడు ఏమన్నాడు?
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయడం ద్వారా
నాకు నష్టం జరుగుతుంది. అందుకే
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయడం ద్వారా
నాకు నష్టం జరుగుతుంది. అందుకే
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయడం ద్వారా
నాకు నష్టం జరుగుతుంది. అందుకే
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయడం ద్వారా
నాకు నష్టం జరుగుతుంది. అందుకే
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!

అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయడం ద్వారా
నాకు నష్టం జరుగుతుంది. అందుకే
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయడం ద్వారా
నాకు నష్టం జరుగుతుంది. అందుకే
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయడం ద్వారా
నాకు నష్టం జరుగుతుంది. అందుకే
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయడం ద్వారా
నాకు నష్టం జరుగుతుంది. అందుకే
అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయవద్దే!





"రాజకుమారైసూ, కొయ్యగుర్రాన్ని
చాతనయితే వాటిని సాధిస్తాను," అను
నవక సాగించాడు.

ప్రయాణికుల దండు గుర్రాలెక్కి పక్షు
ధాలున్నాయి. గుర్రాలు చక్కగా ముస్తాబు
చేసి ఉన్నాయి. అంతా చూస్తే ఒక
వాహనం ఉన్నది. దానికి ఆధార రిటికీ
తిన్నది?" అని రాజకుమారుడు అడిగాడు.

లున్నాయి, బంగారు సగిషి అలంకరణ
లున్నాయి. నాలుగు ఉత్తమాక్వాలు బండిని
లాగుతున్నాయి. వాటిపైన సిల్క్, ముఖ్యుల
గుడ్డలు వేసి ఉన్నాయి.

ఈ ఊరగింపును దాటపొనిచ్చే ఉద్దే
శంతో రాజకుమారుడు రహదారికి ఒక
పక్కగా తొలిగి నుంచుని చూడసాగాడు.
తలపని తలంపుగా ఆ బండి రాజకుమారు
అందులోనుంచి ఒక మనిషి దిగి, రాజకుమారు
అని అడిగాడు.

"నేనేమీ అమ్మటంలేదే!" అన్నాడు
రాజకుమారుడు అశ్చర్యంతో.

ఆ మనిషి రాజకుమారుడి చేతిలోని
మాకు అమ్ము," అన్నాడు.

"అవి అమ్మకానికి కాదు, నేను తిన
వానికి. ఈ దారివెంట మీకు గరికి అయినా
కనబడిందా? నేను చాలాదూరం వెళ్ల
తిన్నది?" అని రాజకుమారుడు అడిగాడు.



అదిగినంత ఇచ్చి పళ్ళు వేటుకుని

1. The first part of the text discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions, including sales, purchases, and expenses. It emphasizes that proper record-keeping is essential for determining the correct amount of tax liability.

2. The second part of the text describes the various methods used to calculate the tax liability, including the use of tax tables and the application of various deductions and credits. It also discusses the importance of understanding the different types of taxes, such as income tax, sales tax, and property tax.

3. The third part of the text discusses the various ways in which taxes can be paid, including direct payment to the tax authority, payment through a third party, and payment in installments. It also discusses the importance of understanding the different rules and regulations that govern the payment of taxes.

4. The fourth part of the text discusses the various ways in which taxes can be avoided or reduced, including the use of tax shelters, the establishment of trusts, and the use of various tax-exempt investments. It also discusses the importance of understanding the different rules and regulations that govern the avoidance or reduction of taxes.

5. The fifth part of the text discusses the various ways in which taxes can be enforced, including the use of tax audits, the imposition of penalties, and the seizure of assets. It also discusses the importance of understanding the different rules and regulations that govern the enforcement of taxes.

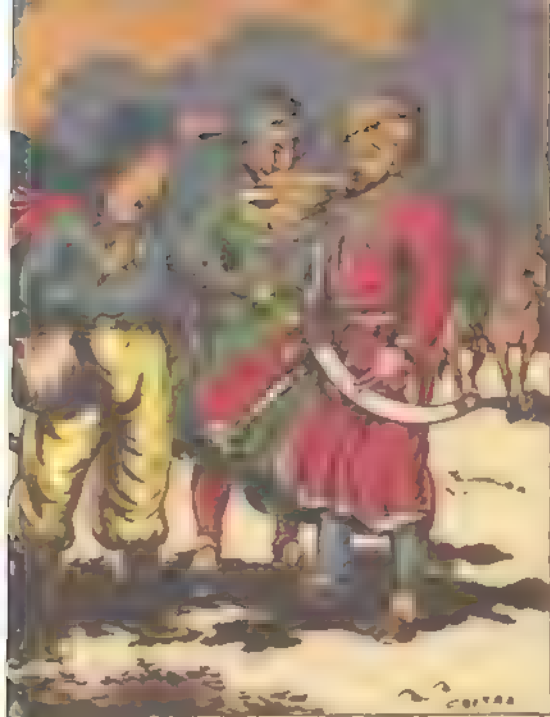
[illegible]

1. 凡屬本會之職員，均應遵守本會之章程及各項規章，如有違反者，應予懲處。

పంపన వాడికి ఇచ్చాడు.

గాను దాని అతంగానూ,
 సుతముగానూ తనెకడు. వెంటనే అతనికి
 యువరాజు బంటితనము
 వలన గురువులకు సాగిపోయారు. కొంత
 కాలము పాఠములు నేర్చుకొని తరువాత
 తన గురువులను విడిచి వేరు
 వేరు వేదములను నేర్చుకొని తన
 వేదములను బోధించుచు నున్న
 వారును వేదములను నేర్చుకొని
 వేదములను నేర్చుకొని వేదములను
 నేర్చుకొని వేదములను నేర్చుకొని

[illegible]



ఇది ఒక చిత్రం. దీనిని చూడండి.

వెనక్కు తిరిగి పోను. పెట్టుకుని ఉన్నాను! ఇంతకాలానికి నా కామె బిరికితే ఇప్పుడు జారిపోసిస్తానా?" అన్నాడు యువరాజు.

మంత్రులలో యువరాజు మేలు మరి మరి కోరేవాడేమీ ఒక ఉపాయం ఆలోచించి ఇలా అన్నాడు: "పెళ్ళికొడుకని చూపించటానికి ఒక చక్కని యువకుణ్ణి సంపాదించుదాం. ఆప్పుడు రాజకుమారి మనదవుతుంది. ఒకసారి ఆమె మన దేశంలో అడుగుపెట్టాక మన మాట వినక వింటేస్తుంది?"

ఈ ఆలోచన చాలా బాగుందని అందరూ అనుకున్నారు. కాబట్టి మంత్రులు రాజును అభినందించారు. రాజు మేలే పోతే పాపం అని భావించి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పుడు కుర్రాడే అందంగా ఉన్నాడు.

యువరాజు మంత్రులు రాజకుమారుడికి రుక్మిణిని పెళ్ళి చేశాడు. పెళ్ళి రోజు రాత్రి పెళ్ళి వేడుకగా ఉరిపాటు కోరా. రాత్రి అంతా వెళ్ళి కలసి ఉన్నాడు. "మన రాజుని మరచిపోకుండా ఉండండి. రాత్రి అప్పుడు లున్నాయి!" అని బెల్లుచేశాడు.

అన్నాడు, "రాజు మరచిపోయి" అన్నాడు రాజకుమారుడు.

ఈ మాటలు విని దూరదేశపు మంత్రులు ముగ్ధులు అయ్యారు. అప్పుడు యువరాజుదే! లేకపోతే వందిలాగా తిని, వలదున్నాడేవాడని? కానీ ఇప్పుడు విని టిక్కి? పెళ్ళికొడుకని రాజకుమారి ఈ దానిలో ఉన్న మాయను గుర్తించి వెళ్ళాడని.

"ఈ పెళ్ళికొడుకును తీసుకుపోయి మరచిపోకుండా ఉండండి. అలా కంటే వెనక్కు తిరిగి పోవటమే ఎంతో మేలు," అని మంత్రులు అన్నారు.

చందమామ

లోంగకు!" అని రాజకుమారుడు రాజకుమార్తెకు సలహా ఇచ్చాడు.

మర్నాడు అంపకాలు. అష్టాసంలోని పెద్ద ఉద్యోగులందరూ రాజభవన ద్వారం వద్ద చేరి రాజకుమార్తెను సాగనంపటానికి నిర్ణయంగా ఉన్నారు. రాజకుమారుడూ, పరివారమూ, మంత్రిలూ, బయలుదేరటానికి నిర్ణయంగా ఉన్నారు.

రాజభవనంలో రాజకుమార్తె తన తండ్రి కాళ్ళు పట్టుకుని తనకు కొయ్యగుర్రం ఇచ్చేయమని ప్రార్థిస్తున్నది.

రాజు చుండివడ్డాడు. "తల్లానిని పిలిపించి ఇప్పుడే నీ తల తీయించగలను

చాగ్రత్త!" అని కూతుర్ని భయపెట్టి చూశాడు కూడా. రాజకుమార్తె భయపడక, "ఆ గుర్రం లేకుండా వెళ్ళకన్న చావటానికైనా నేను సిద్ధమే!" అన్నది.

రాజుకు ఒక చెంప కోపమూ, మరొక వంక అందోళనా కలిగాయి. ఏమి చెయ్యాలో అయినకు పాలుపాలేదు.

ఇంతలో బయట వేదికపై పెద్దలు లోపలికి వచ్చి, "ఏమిటి ఆలస్యం, మహారాజా?" అని అడిగారు.

"ఈ విచ్చిది ఏదో కొయ్యగుర్రాన్ని వెంట తీసుకుపోతానని నన్ను వేధిస్తున్నది," అన్నాడు రాజు వారికే.





పెద్దలు నవ్వి, "అయితే ఆ కొయ్య గుర్రాన్ని ఇచ్చి వంపరాదా? ఇదొక సమస్య ఏమిటి?" అన్నారు.

రాజుకిక తప్పలేదు. అయిన నౌకర్లచేత కొయ్యగుర్రాన్ని తెప్పించి తన కుమార్తె ఇచ్చాడు. ఆ తరవాత పెళ్ళివారు వీడ్కోలు ముగించి తరలి పోయారు.

ప్రయాణం చాలారోజులు పట్టింది. కాని ప్రతి క్షణమూ యువరాజు భటులు రాజ కుమార్తెనూ, రాజకుమారుణ్ణి వెయ్యి కళ్ళతో కనిపెడుతూ, తప్పించుకు పారిపోవటానికి వారికి చిమతలకాయంత అవకాశం కూడా ఏక్కనివ్వలేదు. గమ్యస్థానం దగ్గర పడు

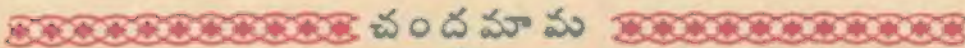


తున్నకొద్దీ ప్రేయసి ప్రయుల అందోళన కూడా హెచ్చింది. అయితే ఆఖరు క్షణంలో రాజకుమారుడికి ఒక యుక్తి తట్టింది. వాడు దాన్ని రాజకుమార్తెకు చెప్పాడు.

ప్రయాణం పూర్తి అయింది. వారు యువ రాజుండే భవనద్వారం చేరారు. రాజ కుమార్తె మంత్రులను పిలిచి, "గృహ ప్రవేశం చేసేముందు బంగారు మాడలు విరజిమ్ముటం మా దేశాచారం. ఏడు పళ్లాల నిండా బంగారు మాడలు పోసుకు రండి. నేను వాటిని విరజిమ్ముతాను. వాటిని ఎవరు కావలిస్తే వారు ఏరుకోవచ్చు," అన్నది.

నిజంగా అలాటి ఆచారం ఉండికావోలు ననుకుని మంత్రులు ఏడు పళ్లాలతోనూ బంగారు మాడలు తెప్పించారు. రాజ కుమార్తె వాటిని అన్నివైపులా విరజిమ్మింది. అంతదాకా ఆమెను కంటి రెప్పలాగా కాపాడుతున్న నౌకర్లు ఆ బంగారాన్ని ఏరటానికి దూరంగా పరిగెత్తారు.

ఆ గందరగోళంలో రాజకుమారుడు కొయ్యగుర్రాన్ని నేలపై పెట్టి ఎక్కి కూచున్నాడు. ఆతని వెనకగా రాజకుమార్తె ఎక్కి కూచున్నది. రాజకుమారుడు గబగబా మీటలన్నీ వదులుచేశాడు. వీరి జరిగిందో మంత్రులు అర్థంచేసుకునే లోపల కొయ్య







గుర్రం రాజకుమార్తెనూ, రాజకుమారుణ్ణి తీసుకుని ఆకాశంలోకి రివ్వన ఎగిరి క్షణంలో కనపడకుండా పోయింది....

ఈలోపల రాజకుమారుడి తండ్రి తన కొడుకు ఏమైపోయాడోనని తహతహలాడి పోతున్నాడు. ఉదయం వెళ్ళిన కుర్రవాడు సాయంకాలండాకా రాకపోయే సరికి ఆయన వడ్రంగి మీద అలిగి, వాణ్ణి ఖైదులో పెట్టించాడు.

ఆ తరవాత రోజులూ వారాలూ గడిచినా రాజకుమారుడు తిరిగి రానేలేదు. అదిక్కు మాలిన కొయ్యగుర్రం ఏ సముద్రం మీదుగా ఎగురుతూ పడిపోయిందోనని ఆయన కొంత మంది మనుమలను ఉక్కు చేపలో సముద్రాలన్నీ ఘోరించమని పంపాడు. రాజభవనంలో ఇంతకాలమూ ఒక వినోదంగాని, ఆనందంగాని లేదు. రాజుగారు తన కొడుకుపై అన్ని ఆశలూ పదులుకుని వడ్రంగిని ఉరితీయించమని ఉత్తరువుకూడా ఇచ్చాడు.

అటువంటి పరిస్థితిలో రాజకుమారుడు తన భార్యతో సహా ఇల్లు చేరుకున్నాడు. వాడు తన తండ్రితో, "నాన్నా, ఈ కొయ్య గుర్రాన్ని మించిన ఎంత ప్రపంచంలో మరొకటి ఉండదు. దాని సహాయంతోనే నేను ఎన్నో దేశాలు తిరిగాను, ప్రపంచలో కెల్లా అద్భుత సుందరి అయినదాన్ని భార్యగా సంపాదించుకుని ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను. ఆ వడ్రంగికి ఎంత ఇచ్చినా అతని ముఖం తిరదు!" అన్నాడు.

కొడుకు కథ అంతా విన్నాక రాజుకు సంతోషమూ, వడ్రంగిని ఖైదు చేయించి సందుకు పక్కాక్షాపమూ కలిగాయి. ఆయన వెంటనే వడ్రంగిని విడిపించి, క్షమాపణ చెప్పకుని గొప్పగొప్ప జహుమానాలిచ్చాడు.

రాజకుమార్తెకూ రాజకుమారుడికి మరొకసారి వైభవంగా పెళ్ళి జరిగింది. ఆ తరవాత వారు సుఖంగా ఉన్నారు.

—[సమాప్తం]

